

Sygn. akt IV U 1006/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2014r. w S.

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1006/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 16.07.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił J. K. prawa do renty socjalnej w zbiegu z rentą rodzinną. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że ubezpieczony nie spełnia wymogów ustawowych, ponieważ zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony J. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty socjalnej i rodzinnej. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że stopień zaawansowania schorzeń, na które cierpi od dzieciństwa, powoduje u niego całkowitą niezdolność do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując te same argumenty, co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

J. K. urodzony (...) był uprawniony do renty socjalnej i do renty rodzinnej (pobierał świadczenia w zbiegu) do dnia 31.05.2013r. W dniu 23.04.2013r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie renty socjalnej i renty rodzinnej na dalszy

okres. Lekarz Orzecznik ZUS nie uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 12.07.2013r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy, co było podstawą wydania zaskarżonej decyzji. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza psychiatry J. U. i psychologa N. W. oraz psychiatry M. A. i psychologa A. J.. Biegli w swoich opiniach (k. 9-11, 28-30) stwierdził u ubezpieczonego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim. Schorzenie to, zdaniem biegłych, nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Zgodnie z art. 68 ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do renty rodzinnej mają dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione:

- 1) do ukończenia 16 lat;
- 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Ubezpieczony nie spełnia warunku całkowitej niezdolności do pracy. W świetle opinii biegłych lekarzy psychiatrów i psychologów nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i analizie dokumentacji medycznej. Ubezpieczony funkcjonuje prawidłowo, nie korzysta z pomocy psychiatry

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ par. 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.